

POSTANOWIENIE

28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 28 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa R.D.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej R.D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 5 listopada 2024 r., I ACa 1205/23,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od R.D. na rzecz Banku spółki akcyjnej w W. 5400 zł zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 listopada 2024 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z 25 stycznia 2023 r., oddalając powództwo o zapłatę, zaś w pozostałym zakresie oddalił apelację pozwanego i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powód wniósł 28 stycznia 2025 r. skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, zaskarżając ten wyrok w części. Wobec tego, że pełnomocnik powoda legitymował się umocowaniem do reprezentowania go jedynie przed sądami powszechnymi, zarządzeniem z 28 kwietnia 2025 r. Sąd Apelacyjny wezwał go do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej przez załączenie pełnomocnictwa procesowego obejmującego postępowanie przed Sądem Najwyższym. W odpowiedzi na wezwanie pełnomocnik powoda przedstawił pełnomocnictwo odpowiedniej treści, datowane jednak na 19 maja 2025 r. Pełnomocnictwo zawierało także oświadczenie powoda, że zatwierdza wszystkie czynności dokonane przez pełnomocnika dotychczas w sprawie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł m.in. o jej odrzucenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z przedstawionej sekwencji zdarzeń wynika, że ani w dniu, na który była datowana skarga kasacyjna (28 stycznia 2025 r.), ani w dniu, w którym upływał termin do jej wniesienia (29 stycznia 2025 r.) pełnomocnik powoda nie był umocowany do wniesienia skargi kasacyjnej, a odpowiednie pełnomocnictwo zostało udzielone dopiero 19 maja 2025 r. W rezultacie skarga kasacyjna musi podlegać odrzuceniu jako sporządzona przez osobę nieuprawnioną (zob. postanowienia SN: z 27 listopada 2009 r., II CSK 399/09; z 16 kwietnia 2014 r., II CSK 587/13; z 28 sierpnia 2019 r., III CSK 61/19, i z 30 października 2019 r., V CSK 316/18).

Pełnomocnik powinien być umocowany do wniesienia skargi kasacyjnej w chwili jej wnoszenia, a nie w dacie późniejszej. W przypadku czynności procesowych, dla których przewidziano przymus adwokacko-radcowski, nie jest też dopuszczalne potwierdzenie przez mocodawcę czynności, których dokonał

nieumocowany pełnomocnik (podobnie SN w postanowieniu z 28 grudnia 2022 r., I CSK 6187/22, zob. też uzasadnienie uchwały siedmiu sędziów SN z 23 stycznia 2009 r., III CZP 118/08, OSNC 2009, nr 6, poz. 76). Oceny Sądu Najwyższego nie mogło zatem zmienić zawarte w odpowiedzi na wezwanie Sądu Apelacyjnego do przedstawienia odpowiedniego pełnomocnictwa oświadczenie wnioskodawców, że zatwierdzają wszystkie dokonane dotychczas w sprawie czynności pełnomocnika.

Z tych przyczyn skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Marcin Krajewski

(E.M.)

[a.ł]